

HOVRÄTTEN FÖR
VÄSTRA SVERIGE
Avdelning 3
Rotel 34

BESLUT
2021-11-30
Göteborg

Mål/Ärende nr
ÖÄ 5838-21

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Göteborgs tingsrätts slutliga beslut den 2 augusti 2021 i mål Ä 11732-21, se bilaga A

PARTER

Klagande

Burim Krasniqi, 19951119-8997
Box 2835, 403 20 Göteborg

Ombud: Advokaten Samuel Hartman
Klostergatan 15, 703 61 Örebro

Motpart

Kriminalvården
Slottsgatan 78, 601 80 Norrköping

SAKEN

Erkännande och verkställighet av utländskt beslut

HOVRÄTTENS AVGÖRANDE

Med ändring av tingsrättens slutliga beslut upphäver hovrätten Kriminalvårdens beslut den 16 juni 2021, dnr. 2020-16038-28 och beslutar att Amtsgericht Bremen-Blumenthals beslut av den 3 september 2019 inte ska erkännas och verkställas i Sverige.

Samuel Hartman ska få ersättning av allmänna medel med 7 125 kr, varav 5 700 kr för arbete och 1 425 kr för mervärdesskatt. Kostnaden ska stanna på staten.

BAKGRUND

Burim Krasniqi har av Amtsgericht Bremen-Blumenthal (den tyska domstolen), genom fyra domar, dömts för brott, som enligt svensk lag motsvaras av narkotikabrott, olaga hot, stöld och bedrägeri. Påföljden bestämdes i de tre första domarna till böter och i den fjärde domen till åtta månaders fängelse. Den 3 september 2019 beslutade den tyska domstolen på begäran av åklagare att omvandla påföljderna i de fyra domarna till en gemensam påföljd om fängelse i ett år och fem månader. Behörig myndighet i Tyskland (den tyska myndigheten) har därefter begärt att beslutet om gemensam påföljd ska erkännas och verkställas i Sverige.

Kriminalvården beslutade den 16 juni 2021 att den tyska domstolens beslut av den 3 september 2019 skulle erkännas och verkställas i Sverige. Burim Krasniqi överklagade beslutet till Göteborgs tingsrätt som den 2 augusti 2021 avslog hans överklagande. Burim Krasniqi överklagade till Hovrätten för Västra Sverige, som den 25 augusti 2021 beslutade att inte meddela prövningstillstånd, och därefter till Högsta domstolen.

Högsta domstolen meddelade den 12 oktober 2021 prövningstillstånd och ändrade hovrättens beslut på det sättet att tillstånd meddelades till målets prövning i hovrätten. Högsta domstolen anförde som skäl för detta att det saknades tillräcklig vägledning rörande tillämpningen av 3 kap. 4 § 7 lagen (2015:96) om erkännande och verkställighet av frihetsberövande påföljder inom Europeiska unionen (EVL) när det gäller beslut att omvandla påföljder i tidigare domar till en gemensam påföljd.

Hovrätten satte ut målet till förhandling. Efter det att Burim Krasniqi återkallat förhör med sig själv har förhandlingen ställts in och parterna förelagts att slutföra talan.

Hovrätten har efter föredragning avgjort målet på handlingarna.

YRKANDEN M.M. I HOVRÄTTEN

Burim Krasniqi har begärt att hovrätten avslår begäran om straffverkställighet och har till stöd för detta anfört i huvudsakföljande. Det framgår inte av handlingarna att något av villkoren i Rådets rambeslut 2008/909/RIF (rambeslutet) artikel 9.1 är uppfyllt. Enligt hans mening är ingen av undantagssituationerna i rambeslutet uppfylld avseende det avgörande som den tyska myndigheten begär verkställighet av. Det finns därför hinder mot verkställighet. Den tyska myndigheten har bockat för ruta 3.1b i intyget, men har inte förklarat på vilket sätt villkoret är uppfyllt. Han har varken informerats per post om att en åklagare yrkat om en gemensam påföljd eller getts tillfälle att yttra sig i den skriftliga processen som föregått beslutet om gemensam påföljd. Han har inte heller känt till att en advokat skulle ha företrätt honom i ärendet. Genom det aktuella beslutet har den tyska domstolen gjort en ny bedömning i påföljdsfrågan. Beslutet, som innebär att tre bötestraff och ett fängelsestraff om åtta månader har omvandlats till ett fängelsestraff om ett år och fem månader, innefattar en skönsmässig bedömning. Redan den förklaring av vad respektive bötesstraff motsvarar i fängelse visar att det inte varit fråga om någon automatisk beräkning. Dessutom har en advokat involverats varför det är uppenbart att påföljdsfrågan har prövats på nytt. Det finns inte heller särskilda skäl att trots hinder ändå erkänna och verkställa beslutet. Om tyska myndigheter skulle försöka få honom överlämnad till Tyskland för verkställighet skulle det finnas hinder enligt 2 kap. 3 § 6 och 6 § lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder.

Kriminalvården har motsatt sig ändring och anfört i huvudsak följande. Vägransgrunderna ska bara tillämpas på avgöranden där en prövning skett av skuld- eller påföljdsfrågan. Skuldfrågorna och straffmätningen för de begångna brotten har redan prövats i de underliggande brottmålsdomarna. Gällande dessa har villkoren för utevarodomar iakttagits. Det har inte gjorts någon prövning av vare sig skuld- eller påföljdsfrågan i det förfarande som ledde fram till beslutet om gemensam påföljd. Det innebär att vägransgrunderna inte är tillämpliga på det avgörandet. Mot denna bakgrund finns det inte hinder mot att erkänna och verkställa beslutet. För det fall hovrätten skulle komma fram till att det är hinder finns det särskilda skäl att trots detta erkänna och verkställa

det aktuella beslutet enligt 3 kap. 5 § EVL.

HOVRÄTTENS SKÄL

Rättsliga utgångspunkter

Genom EVL genomfördes Rådets rambeslut 2008/909/RIF av den 27 november 2008 om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på brottmålsdomar avseende fängelse eller andra frihetsberövande åtgärder i syfte att verkställa dessa inom Europeiska unionen (rambeslutet).

Rambeslutet är ett led i det pågående arbetet inom Europeiska unionen (EU) med att förbättra samarbetet på det straffrättsliga området och bygger på principen om erkännande av domar och beslut i brottmål. En utgångspunkt för det straffrättsliga samarbetet inom EU är att den stat som ska verkställa en annan stats dom eller beslut inte ska ifrågasätta domen eller beslutet eller under vilka förutsättningar domen eller beslutet meddelats. Inte heller ska det förfarande som använts ifrågasättas (se prop. 2014/15:29 s. 38 och 99).

En utländsk dom på frihetsberövande påföljd som sänds över från en annan medlemsstat ska erkännas och verkställas i Sverige om den dömde befinner sig i den andra staten eller i Sverige, är svensk medborgare och bosatt i Sverige (3 kap. 1 § och 2 § första stycket 1 EVL). Den dömdes samtycke krävs inte om den dömde är svensk medborgare och bosatt här (3 kap. 3 § andra stycket 1 EVL). En sådan dom får dock inte erkännas och verkställas i Sverige om domen har meddelats efter en förhandling där den dömde inte var personligen närvarande och den utfärdande staten inte har bekräftat att något av rambeslutets villkor i artikel 9.1 i är uppfyllt (3 kap. 4 § 7 EVL).

Om den utfärdande staten kan bekräfta att någon av de i rambeslutet uppräknade förutsättningarna har iakttagits, finns det inte någon möjlighet att vägra erkännande och verkställighet trots att det rör sig om en utevarodom (se prop. 2014/15:29 s. 106).

Hovrättens bedömning

Inledning

Burim Krasniqi är svensk medborgare, folkbokförd i Sverige och befinner sig så vitt framkommit också i Sverige. Förutsättningarna i 3 kap. 2 och 3 §§ EVL för erkännande och verkställande är därmed uppfyllda.

Av det intyg som den tyska myndigheten gett in i samband med sin ansökan framgår att vid bötesdomarna har villkoret i rambeslutets artikel 9.1 i) iii iakttagits. Vidare har intygats att Burim Krasniqi närvarade personligen vid förhandlingen som föregick domen där påföljden bestämdes till åtta månaders fängelse. Det finns därmed inte något hinder mot att erkänna och verkställa beslutet om gemensam påföljd enligt 3 kap. 4 § 7 EVL på grund av handläggningen av de bakomliggande brottmålsdomarna.

Beslutet om gemensam påföljd har föregåtts av ett skriftligt förfarande, där Burim Krasniqi inte gett in något yttrande. Mot den bakgrunden bör det prövas om ett sådant beslut omfattas av vägransgrunden i 3 kap. 4 § 7 EVL och om så är fallet om det har bekräftats av den tyska myndigheten att något av villkoren i rambeslutets artikel 9.1 i är uppfyllt.

Omfattas beslutet av vägransgrunden i 3 kap. 4 § 7 EVL?

Av de kompletteringar som den tyska myndigheten gett in framgår bland annat att de tre bötespåföljderna, omvandlat till fängelsestraff, tillsammans motsvarar ett års fängelse. I det fall en sammanslagning av ett mer automatiskt slag skulle ha gjorts av de i de bakomliggande brottmålsdomarna påföljderna skulle ett gemensamt fängelsestraff uppgå till ett år och åtta månader. Mot denna bakgrund anser hovrätten att det står klart att det har varit fråga om en ny bedömning i påföljdsfrågan. Med hänsyn till att beslutet slutligt avgjort varaktigheten av det straff som Burim Krasniqi ska avtjäna borde han – vid det förfarande som ledde fram till beslutet – beretts tillfälle att på ett effektivt sätt utöva sitt försvar. Beslutet omfattas därmed av vägransgrunden i 3 kap. 4 § 7 EVL.

(jfr EU-domstolens dom *Openbaar Ministerie mot Sławomir Andrzej Zdziasek*, C-271/17 PPU, p. 83–96).

Är något av villkoren i rambeslutets artikel 9.1 i uppfyllt?

För att beslutet ska få verkställas och erkännas i Sverige krävs att det i intyget eller kompletteringen från den tyska myndigheten har bekräftats att något av rambeslutets villkor i artikel 9.1 i är uppfyllt (3 kap. 4 § 7 EVL).

Rambeslutets artikel 9.1 i) har, efter ändring genom rådets rambeslut 2009/299/RIF, följande lydelse.

Den behöriga myndigheten i den verkställande staten får vägra att erkänna domen och verkställa påföljden, om den berörda personen, enligt det intyg som avses i artikel 4 inte var personligen närvarande vid den förhandling som ledde till avgörandet, såvida det inte i intyget anges att personen, i enlighet med ytterligare processuella krav i den utfärdande statens nationella lagstiftning

- i) i god tid
 - antingen kallats personligen och därigenom underrättades om tid och plats för den förhandling som ledde till avgörandet, eller på annat sätt faktiskt officiellt underrättades om tid och plats för förhandlingen, på ett sådant sätt att man otvetydigt kan slå fast att han eller hon hade kännedom om den planerade förhandlingen, och
 - underrättades om att ett avgörande kunde meddelas även om han eller hon inte var personligen närvarande vid förhandlingen,

eller

- ii) i vetskap om den planerade förhandlingen hade gett i uppdrag åt ett juridiskt ombud som antingen utsetts av den berörda personen eller av staten att försvara honom eller henne vid förhandlingen och faktiskt försvarades av ombudet vid förhandlingen,

eller

- iii) efter att ha delgivits avgörandet och uttryckligen underrättats om rätten till förnyad prövning eller överklagande och om rätten att få delta och få själva sakfrågan prövad på nytt inklusive nytt bevismaterial, vilket kan leda till att det ursprungliga avgörandet upphävs,
 - uttryckligen förklarade att han eller hon inte bestred avgörandet, eller
 - inte begärde förnyad prövning eller överklagande inom den tillämpliga tidsramen.

Den tyska myndigheten har i intyget kryssat för rutorna (i) 1 punkterna 1 och 2 samt 3.1b. I den senare står att Burim Krasniqi inte var kallad personligen, men att han på annat sätt faktiskt officiellt underrättades om tid och plats för förhandlingen, på ett sådant sätt att man otvetydigt kan slå fast att han hade kännedom om den planerade förhandlingen och underrättades om att ett avgörande kunde meddelas även om han inte var personligen närvarande vid förhandlingen. I intyget har alltså bekräftats att rambeslutets villkor i artikel 9.1 i) i är uppfyllt.

Av den information som den tyska myndigheten lämnat är det enligt hovrättens mening klarlagt att Burim Krasniqi blivit delgiven själva beslutet om gemensam påföljd. Däremot framgår det inte av det beslutet att han fått sådan information som sägs i rambeslutets artikel 9.1 i) iii. Det villkoret är alltså inte aktuellt. För att villkoret i artikel 9.1 i) i ska vara uppfyllt krävs att det otvetydigt framgår att Burim Krasniqi hade kännedom om den pågående rättegången innan beslutet meddelades.

Den tyska myndigheten har i komplettering till Kriminalvården anfört att eftersom beslutet föregicks av ett skriftligt förfarande blev Burim Krasniqi informerad per post av ansvarig domare att åklagaren hade yrkat att det skulle dömas ut ett gemensamt fängelsestraff om ett år och fem månader och att Burim Krasniqi gavs tillfälle att yttra sig i ärendet. Därefter gick hans advokat igenom ärendet utan att avge något yttrande. Burim Krasniqi har å sin sida anfört att han inte hade kännedom om den pågående rättegången och inte heller om att han hade en advokat som företrädde honom i ärendet.

Hovrätten konstaterar att det i ärendet inte framkommit någon uppgift om att Burim Krasniqi skulle ha delgetts information om den pågående rättegången. Mot bakgrund av att syftet bakom villkoren i artikel 9.1 i är att tillgodose den dömdes rätt till en rättvis rättegång vid utevarodomen anser hovrätten inte att det utan delgivning går att otvetydigt slå fast att Burim Krasniqi hade kännedom om den pågående rättegången (jfr artikel 1 i Rådets rambeslut 2009/299/RIF av den 26 februari 2009 om ändring av bl.a. rambeslutet 2008/909/RIF och om stärkande av medborgarnas processuella rättigheter och främjande av tillämpningen av principen om ömsesidigt erkännande på ett avgörande när den berörda personen inte var personligen närvarande vid förhandlingen).

Eftersom det saknas uppgifter om på vilket sätt, mer än postledes, Burim Krasniqi fått information om den pågående rättegången anser hovrätten att det saknas tillräckliga garantier för att kunna konstatera att hans rätt till försvar iakttagits under förfarandet. Det går varken av intyget eller den kompletterande informationen att dra slutsatsen att den tyska myndigheten bekräftat att rambeslutets artikel 9.1 i) i har iakttagits under förfarandet (jfr EU-domstolens dom C-271/17 PPU, p. 103–109). Vidare har det inte heller av den tyska myndigheten bekräftats att något av de övriga villkoren i rambeslutets artikel 9.1 i är uppfyllt. Sammantaget anser hovrätten att det finns hinder mot att erkänna och verkställa beslutet enligt 3 kap. 4 § 7 EVL.

Finns det särskilda skäl att erkänna och verkställa beslutet?

Om det med hänsyn till den dömdes personliga förhållanden och omständigheterna i övrigt finns särskilda skäl får, enligt 3 kap. 5 § EVL, en utländsk dom på frihetsberövande påföljd trots hinder enligt 3 kap. 4 § 7 EVL, erkännas och verkställas i Sverige.

Av förarbetena till denna bestämmelse framgår att möjligheterna att göra undantag bör grunda sig på omständigheter avseende den dömdes personliga förhållanden, t.ex. att det är fråga om en ung lagöverträdare, fall av sjukdom, när en person är dömd till ett långt fängelsestraff eller den dömden är i stort behov av vård som bäst kan erbjudas i Sverige. En annan viktig aspekt är också den dömdes egen inställning. Om den dömden motsätter sig ett överförande torde det i det närmaste vara uteslutet att tillämpa undantagsregeln (se prop. 2014/15:29 s. 111).

Hovrätten anser inte att det av utredningen har framkommit sådana särskilda skäl som kan motivera ett undantag från huvudregeln. Därtill har Burim Krasniqi motsatt sig att beslutet ska erkännas och verkställas i Sverige. Sammantaget föreligger inte särskilda skäl att erkänna och verkställa beslutet trots hinder enligt 3 kap. 4 § 7 EVL.

Amtsgericht Bremen-Blumenthals beslut om gemensam påföljd av den 3 september 2019 ska därmed inte erkännas och verkställas i Sverige.

ÖVERKLAGANDE, se bilaga B

Överklagande senast den 21 december 2021

Tf. hovrättslagmannen Ingrid Björck, rådmannen Kavita Bäck Mirchandani, referent,
och tf. hovrättsassessorn Josefine Isaksson har deltagit i avgörandet.

GÖTEBORGS TINGSRÄTT
Avdelning 4

PROTOKOLL
2021-08-02
Handläggning i
Göteborg

Aktbilaga 7
Mål nr
Ä 11732-21

Handläggning i parternas utevaro

RÄTTEN

Rådmannen Carolina Granlund, även protokollförare

FÖREDRAGANDE

Tingsnotarien Linn Svensson

PARTER

Klagande

Burim Krasniqi, 19951119-8997
Östra Jonsängsvägen 2 Lgh 1002
455 31 Munkedal

Ombud: Advokat Samuel Hartman
Försvarsadvokaterna Väst Björn Hurtig AB
Klostergatan 15
703 61 Örebro

Motpart

Kriminalvården
Slottsgatan 78
601 80 Norrköping

ÖVERKLAGAT BESLUT

Kriminalvårdens beslut den 16 juni 2021, dnr 2020-16038-28, **bilaga 1**

SAKEN

Erkännande och verkställighet av frihetsberövande påföljd

Tingsrätten går igenom handlingarna i ärendet och antecknar följande.

Den 16 juni 2021 beslutade Kriminalvården att den tyska domstolen Bremen-Blumenthal District Courts beslut den 3 september 2019 ska erkännas och verkställas i Sverige, se bifogat beslut.

Burim Krasniqi yrkar att tingsrätten ska avslå domstolens begäran om straffverkställighet och anför i huvudsak följande. Det föreligger hinder mot att verkställa det tyska avgörandet eftersom det inte framgår av handlingarna att något av villkoren i artikel 9.1 i rambeslutet är till fullo uppfyllda avseende avgörandet. För det fall tingsrätten kommer fram till att det inte finns hinder mot erkännande och verkställighet vill han verkställa straffet i Sverige.

Burim Krasniqi har begärt att tingsrätten ska hålla muntlig förhandling. Han har åberopat förhör med sig själv, att höras om att han saknat kännedom om avgörandet och processen till styrkande av att utevarodomen inte uppfyller kriterierna för att kunna erkännas och verkställas.

Tingsrätten meddelar följande

SLUTLIGA BESLUT

1. Tingsrätten, som anser att det saknas skäl att hålla sammanträde i ärendet, avslår Burim Krasniqis överklagande. Det innebär att Kriminalvårdens beslut den 16 juni 2021 står fast.
2. Advokat Samuel Hartman får ersättning av staten med 3 562 kr, varav 2 850 för arbete och 712 kr för mervärdesskatt.

Skäl för beslutet

I 3 kap. 4 § lagen (2015:96) om erkännande och verkställighet av frihetsberövande påföljder inom Europeiska unionen anges under vilka förhållanden en utländsk dom på frihetsberövande påföljd inte får erkännas och verkställas i Sverige. I den paragrafen under punkten 7 anges som skäl att domen har meddelats efter en förhandling där den dömde inte var personligen närvarande *och* det inte har bekräftats i intyget från den utfärdande staten att något av rambeslutets villkor i artikel 9.1 varit uppfyllda (se Rådets

rambeslut 2008/909/RIF, ändrad genom rådets rambeslut 2009/299/RIF). I det intyg som behörig myndighet i Tyskland har gett in har det bekräftats att de i artikel 9.1 uppställda kraven varit uppfyllda vid såväl handläggningen av de tre bakomliggande brottmålsdomarna som vid beslutet den 3 september 2019 (se även ingivet förtydligande till Kriminalvården, tingsrättens aktbilaga 4 s. 36). För en närmare redogörelse, se Kriminalvårdens beslut. Mot bakgrund härav anser tingsrätten att det inte föreligger något sådant hinder som anges i 3 kap. 4 § lagen (2015:96) om erkännande och verkställighet av frihetsberövande påföljder inom Europeiska unionen. Tingsrätten ansluter sig till den bedömning som Kriminalvården har gjort. Överklagandet ska därför avslås.

ÖVERKLAGANDE, se **bilaga 2** (TR-12)

Överklagande ska ha kommit in till tingsrätten senast den 23 augusti 2021 och ställas till Hovrätten för Västra Sverige. Prövningstillstånd krävs.

Carolina Granlund

Helene Eriksson

GÖTEBORGS TINGSRÄTT
Avdelning 6**NAMN**Sekretesskyddad personuppgift
Nedan benämnd som N.N.GÖTEBORGS TINGSRÄTT
Avd.

Ink. 2021-07-14

INKOM: 2021-07-14
MÅLNR: B 11732-21
AKTBIL: 3**OFFENTLIGT BITRÄDE**Advokat Samuel Hartman
Per e-post; samuel@ahap.se

Akt...../.....

Aktbil.....

SAKEN

Överförande av fängelse från Tyskland enligt lag (2015:96) om erkännande och verkställighet av frihetsberövande påföljder inom Europeiska unionen, EVL, och rådets rambeslut 2008/909/RIF

BESLUT (VERKSTÄLLBARHETSFÖRKLARING)

Kriminalvården beslutar att Bremen-Blumenthal District Courts beslut den 3 september 2019 ska erkännas och verkställas i Sverige.

Påföljden ska verkställas i Sverige omvandlat till fängelse 1 år och 5 månader. Domen överlämnas inte för bestämmande av ny påföljd.

Samuel Hartman ska tillerkännas ersättning av allmänna medel med 8 461 kr, varav 6 769 kr avser arbete och 1 692 kr avser mervärdesskatt.

SKÄL FÖR BESLUTET*Bakgrund*

Bremen-Blumenthal District Court har i tre olika mål dömt N.N. till böter. Han dömdes till böter den 1 juni 2017, i mål nr 33 Cs 371 Js 29132/17, för brott som i svensk rätt närmast motsvaras av narkotikabrott. Domen vann laga kraft den 29 juni 2017. Han dömdes till böter den 25 juli 2017, i mål nr 33 Cs 371 Js 42763/17, för brott som i svensk rätt närmast motsvaras av olaga hot. Domen vann laga kraft den 17 augusti 2017. Han dömdes till böter den 1 augusti 2017, i mål nr 33 Cs 371 Js 45921/17, för brott som i svensk rätt närmast motsvaras av stöld. Domen vann laga kraft den 24 augusti 2017. I domarna om böter informerades N.N. om möjligheten att överklaga domarna inom två veckor och att domarna vinner laga kraft för det fall att något överklagande inte inkommer. N.N. delgavs domarna. I frånvaro av överklagande har domarna vunnit laga kraft ovan angivna datum.

Bremen-Blumenthal District Court har den 15 juni 2018, i mål nr 33 Ds 371 Js 44079/17, dömt N.N. till fängelse 8 månader för brott som i svensk rätt närmast motsvaras av bedrägeri. N.N. närvarade personligen vid förhandlingen som ledde till den aktuella domen. Han överklagade därefter domen. Hans överklagande avvisades

emellertid på grund av att han uteblivit från förhandlingen i överrätten, utan att ha haft någon giltig ursäkt. Domen vann därefter laga kraft den 15 mars 2019.

Bremen-Blumenthal District Court har härefter den 3 september 2019, i mål nr 33 Cs 371 Js 42763/17, beslutat om ett gemensamt straff om fängelse 1 år och 5 månader, för ovanstående utdömda påföljder. Beslutet föregicks av ett skriftligt förfarande. N.N. informerades per post av ansvarig domare om att åklagaren yrkat att det ska utdömas ett gemensamt fängelsestraff om 1 år och 5 månader. N.N. gavs tillfälle att yttra sig i ärendet. Hans advokat gick igenom ärendet utan att därefter avge något yttrande. Beslutet skickades per post till N.N. Det har bekräftats att han har tagit emot beslutet. Beslutet vann laga kraft den 24 september 2019. Påföljden preskriberas den 23 september 2029.

Behörig myndighet i Tyskland har nu begärt att Bremen-Blumenthal District Courts beslut den 3 september 2019 ska erkännas och verkställas i Sverige.

N.N. har anfört bl.a. följande. Han är svensk medborgare och bosatt i Sverige. Han vill att verkställigheten ska överflyttas till Sverige, under förutsättning att Kriminalvården inte finner att det finns hinder att verkställa det tyska avgörandet enligt 3 kap. 4 § 7 p. EVL. Det framgår inte av handlingarna att något av villkoren i artikel 9.1 rambeslutet är uppfyllt i förhållande till det aktuella avgörandet. Han bestrider att något av villkoren är uppfyllt. Avgörandet ska ha skickats till honom med mottagningsbekräftelse. Att skicka ett utevaravgörande och få mottagandebekräftelse är inte tillfyllest för att uppfylla något av villkoren i artikel 9.1 rambeslutet.

Av utredningen i ärendet framgår bl.a. att N.N. är svensk medborgare och folkbokförd i Sverige.

Författningsbestämmelser

Av 3 kap. 1 § EVL framgår att en utländsk dom på frihetsberövande påföljd som sänds över från en annan medlemsstat ska erkännas och verkställas i Sverige om förutsättningarna i 2 och 3 §§ är uppfyllda och inte annat följer av denna lag.

Av 3 kap. 2 § 1 p. EVL framgår bl.a. att för att en dom ska få erkännas och verkställas här krävs att den dömde befinner sig i den andra staten eller i Sverige samt är svensk medborgare och bosatt i Sverige.

Av 3 kap. 3 § EVL framgår att för att en dom ska få erkännas och verkställas här krävs även att den dömde har samtyckt till att domen sänds över till Sverige. Samtycke krävs dock inte om den dömde är svensk medborgare och bosatt i Sverige.

Av 3 kap. 4 § EVL framgår att en utländsk dom inte får erkännas och verkställas i Sverige om något av de hinder som uppräknas i paragrafen föreligger.

Av 3 kap. 4 § 7 p. framgår att en utländsk dom på frihetsberövande påföljd inte får erkännas och verkställas i Sverige om domen har meddelats efter en förhandling där den dömde inte var personligen närvarande och det inte har bekräftats i intyget att något av rambeslutets villkor i artikel 9.1 i är uppfyllt.

Av 3 kap. 8 § EVL framgår att Kriminalvården prövar om en utländsk dom på frihetsberövande påföljd ska erkännas och verkställas i Sverige enligt denna lag.

Av 3 kap. 9 § EVL framgår att om den utländska domen på frihetsberövande påföljd är verkställbar i Sverige, ska Kriminalvården besluta om att verkställighet kan ske (verkställbarhetsförklaring).

Kriminalvårdens bedömning

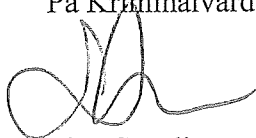
N.N. befinner sig i Sverige. Han är svensk medborgare och han har sin hemvist i Sverige. Förutsättningarna i 3 kap. 2 och 3 §§ EVL för att erkänna och verkställa aktuellt beslut är därmed uppfyllda. Kriminalvården kan inte finna att det föreligger något hinder mot att erkänna och verkställa beslutet enligt 3 kap. 4 § EVL. Mot bakgrund härav finner Kriminalvården att beslutet ska erkännas och verkställas i Sverige.

Samuel Hartman ska tillerkännas begärd och skäligen ansedd ersättning.

Övriga upplysningar

Verkställigheten i Sverige sker enligt svenska regler. Kriminalvården kommer att fatta ett särskilt beslut om beräkning av strafftid när verkställigheten har påbörjats i Sverige.

På Kriminalvårdens vägnar

Lisa Gezelius
Sektionschef

Helene Eriksson
Rättsvårdsexpert

Hur man överklagar

Detta beslut kan överklagas till Göteborgs tingsrätt. Ett överklagande, ställt till tingsrätten, ska ges in till Kriminalvårdens huvudkontor, 601 80 Norrköping inom tre veckor från den dag då du fick del av beslutet.

Kopia till:

- N.N.
- Advokat Samuel Hartman
- Fakturahantering

Kopia efter laga kraft till:

- Bremen Public Prosecutor's Office, Ostertorsstr. 10, 28195 Bremen, Tyskland, med missiv och information svenska regler för villkorlig frigivning
- Placeringssektionen
- Nationella operativa avdelningen, NOA

Hur man överklagar

Beslut i tvistemål och ärende, tingsrätt

TR-12

Vill du att beslutet ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 3 veckor

Ditt överklagande ska ha kommit in till domstolen inom 3 veckor från beslutets datum. Sista datum för överklagande finns på sista sidan i beslutet.

Så här gör du

1. Skriv tingsrättens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att beslutet ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att hovrätten ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).
3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.
4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer.

Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.

Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skriv under överklagandet själv eller låt ditt ombud göra det.
6. Skicka eller lämna in överklagandet till tingsrätten. Du hittar adressen i beslutet.

Vad händer sedan?

Tingsrätten kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att beslutet gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar tingsrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till hovrätten.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning, kan även hovrätten skicka brev på detta sätt.

Prövningstillstånd i hovrätten

När överklagandet kommer in till hovrätten tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning.

Hovrätten ger prövningstillstånd i fyra olika fall.

- Domstolen bedömer att det finns anledning att tvivla på att tingsrätten dömt rätt.
- Domstolen anser att det inte går att bedöma om tingsrätten har dömt rätt utan att ta upp målet.
- Domstolen behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
- Domstolen bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Om du *inte* får prövningstillstånd gäller det överklagade beslutet. Därför är det viktigt att i överklagandet ta med allt du vill föra fram.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med tingsrätten om du har frågor. Adress och telefonnummer finns på första sidan i beslutet.

Mer information finns på www.domstol.se.

Hur man överklagar hovrättens avgörande

Den som vill överklaga hovrättens avgörande ska göra det genom att skriva till Högsta domstolen. Överklagandet ska dock skickas eller lämnas till hovrätten.

Senaste tid för att överklaga

Överklagandet ska ha kommit in till hovrätten senast den dag som anges i slutet av hovrättens avgörande.

Beslut om häktning, restriktioner enligt 24 kap. 5 a § rättegångsbalken eller reseförbud får överklagas utan tidsbegränsning.

Om överklagandet har kommit in i rätt tid, skickar hovrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till Högsta domstolen.

Prövningstillstånd i Högsta domstolen

Det krävs prövningstillstånd för att Högsta domstolen ska pröva ett överklagande. Högsta domstolen får meddela prövningsstillstånd endast om

1. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av Högsta domstolen eller om
2. det finns synnerliga skäl till sådan prövning, så som att det finns grund för resning, att domvilla förekommit eller att målets utgång i hovrätten uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag.

Överklagandets innehåll

Överklagandet ska innehålla uppgifter om

1. klagandens namn, adress och telefonnummer,
2. det avgörande som överklagas (hovrättens namn och avdelning samt dag för avgörandet och målnummer),
3. den ändring i avgörandet som klaganden begär,
4. de skäl som klaganden vill ange för att avgörandet ska ändras,
5. de skäl som klaganden vill ange för att prövningstillstånd ska meddelas, samt
6. de bevis som klaganden åberopar och vad som ska bevisas med varje bevis.

Förenklad delgivning

Om målet överklagas kan Högsta domstolen använda förenklad delgivning vid utskick av handlingar i målet, under förutsättning att mottagaren där eller i någon tidigare instans har fått information om sådan delgivning.

Mer information

För information om rättegången i Högsta domstolen, se www.hogstodomstolen.se